

רעיא מהימנא

מצוות נטילת לולב ומיניו

פְּקוּדָא (מ"ז) דָּא לִיטוּל לולב בְּהֵוּא יוֹמָא בְּאִינוּן זַיְנִין
דִּילְיָהּ אומר הרעיא מהימנא שמש"כ ולקחתם לכם ביום בראשון פרי עץ

הדר כפות תמרים וענף עץ אבות וערבי נחל מצוה זו הוא ליטול לולב ביום זה יחד עם שאר
המינים שלו, וְהָאֵי רְזָא אִוְקִימְנָא וְאִוְקְמוּנָה חֲבַרְיָא כְּמָה
דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְטִיל לון לְיִשְׂרָאֵל בְּהַנִּי יוֹמִין וְחֲדַי
בְּהוּן וסוד זה כבר ביארנו אותו וכן ביארוהו החברים שכמו שהקב"ה נוטל את ישראל

באלו הימים לחלקו והוא שמח בהם ע"י שהוא מחל לעוונותיהם ביוה"כ והשפיע להם
חסדים בסוכות. אִוְף הֲכִי יִשְׂרָאֵל נְטִילִי לִיָּהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא לְחוֹלְקֵיהוּן וְחֲדָאן בִּיָּהּ כִּךְ גַּם יִשְׂרָאֵל נוֹטֵלִים אֵת הַקַּב"ה לְחַלְקֵם וְהֵם
שִׂמְחִים בּוֹ ע"י שֶׁהֵם מְקִימִים אֵת הַתּוֹרָה בְּשִׂמְחָה. וְדָא הוּא רְזָא דְלִוְלָב.

וּמִינֵין דְּבִיָּהּ דְּאִיהוּ רְזָא דִּיּוֹקְנָא דְּאָדָם וְהָא אֲתָמַר וזהו
הסוד של הלולב והמינים שלו כי הוא סוד שיעור קומת האדם העליון כי לולב ומיניו הם
בסוד האדם כי ההדס דומה לעינים וערבה לשפתים ולולב לשדרה והאתרוג ללב [זא] וכן

אור הרשב"י

וההדס דומה לעין וערבה דומה לפה והאתרוג
דומה ללב אמר דוד אין בכל האיברים גדול
מאלו שהן שקולין כנגד כל הגוף הוי כל
עצמותי תאמרנה.

[זא] כדאיתא במדרש בויקרא רבה רבי מני
פתח (תהלים לה) כל עצמותי תאמרנה ה' מי
כמוך לא נאמר פסוק זה אלא בשביל לולב,
השדרה של לולב דומה לשדרה של אדם

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

ד' המינים הם כנגד שם הוי"ה במילוי אלפין העולה מ"ה שהוא גימטריא אד"ם והרי למדנו
סוד זה (יהל אור, דמשק אליעזר). • (ע"כ רעיא מהימנא).

האדם הוא שמו של הקב"ה כי יש בו שורש מאו"א וזו"ן שהם סוד שם הוי"ה
בשלימות

קָרָא לִיה בְּשִׁמְיָהּ וכן קרא הקב"ה לכל אדם אפילו שהוא לא דיין בשמו,
דְּכָתִיב שְׁכֹתוּב, וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ

בצלם אלהים ברא אותו **וְשִׁפִּיר** ולכן יפה נאמר על האדם שהוא נקרא כשמו של
הקב"ה כי מאחר שהוא זוכה להמשיך על עצמו את המלכות אז לכן ראוי שהוא יקרא על
שמה כי הענף נקרא על שם השורש (רמ"ק). **הָא אֹקִימָנָא, דְּכָתִיב**

נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוֹתֵנוּ, בְּשַׁעֲתָא דְּזוּוּנָא אֲתִמְר
ואומר רשב"י שכבר למדנו שכתוב נעשה אדם בצלמנו כדמותנו בלשון רבים כי זה נאמר
בשעת הייחוד העליון של או"א שהם סוד י"ה ופירושו שאבא אמר לאמא נעשה אדם.

וְכִךְ הוּא בְּזוּוּנָא דְּתַרְוִייהוּ, בְּצַלְמֵם וּדְמוֹת. וְאָדָם מְדַכָּר
וְנוֹקְבָא נְפִק וכך הוא הייחוד של אותו האדם, דהיינו שהוא ייחוד זו"ן שהם בסוד

ו"ה שיש בהם צלם מצד ז"א ודמות מצד הנוק' ולכן נשמת האדם הוא מזכר ונקבה, דהיינו
שנשמתו יצאה מאו"א וזו"ן ולכן האדם הוא שמו של הקב"ה כי יש בו שורש מאו"א וזו"ן
שהם סוד שם הוי"ה בשלימות (הרמ"ז). •

האדם נברא ע"י הצלם ששלח הקב"ה בזמן היחוד

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ ואמר רשב"י, **בְּסִפְרָא**

דְּשִׁלְמָה מְלֶכָא אֲשֶׁכְחָנָא, **דְּבִשְׁעָתָא דְּזוּוּגָא** (דף

ק"ד ע"ב) **אֲשֶׁתְּכַח לְתַתָּא** שמצאתי בספרו של שלמה המלך שכאשר נמצא האדם

ביחוד עם בת זוגו למטה, **שָׁדֶר קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָד דְּיִוְקָנָא**

כְּפָרְצוּפָא דְּבַר נָשׁ, רְשִׁימָא חֲקִיקָא בְּצוּלְמָא, וְקִימָא

עַל הַהוּא זְוּוּגָא שולח הקב"ה צורה אחת כדמות הפרצוף הגשמי שהאדם עומד

להוליד והדמות הזאת היא רשומה וחקוקה בצלמו של האדם והיא עומדת על אותו הייחוד

בכדי להתלבש באותה הנשמה העתידה להיוולד מהייחוד. **וְאֵלְמָלָא אֲתִיְהִיב**

רְשׁוֹ לְעֵינָא לְמַחְזִי, חָמִי בַר נָשׁ עַל רִישִׁיהָ חָד צוּלְמָא,

רְשִׁימָא כְּפָרְצוּפָא דְּבַר נָשׁ, וּבְהַהוּא צוּלְמָא אֲתַבְּרִי

בַּר נָשׁ ואילו היתה ניתנת לראות לאדם לראות, אז היה רואה האדם שיש צלם אחד

על ראשו שהיא רשומה כמו הפרצוף הגשמי של האדם ובוה הצלם והדמות נברא האדם,

וְעַד דְּקִימָא (ס"א וְעַד לֹא קִימָא) **הַהוּא צוּלְמָא דְּשָׁדֶר לִיהָ**

מְאִרִיהָ עַל רִישִׁיהָ, וַיִּשְׁתַּכַּח תַּמָּן, לֹא אֲתַבְּרִי בַר נָשׁ

וכל עוד שלא עומד אותו הצלם ששולח הקב"ה שיעמוד על ראשו ושימצא שם, אין האדם

יכול להיבראות, **הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב** וזהו מש"כ בפסוק, **וַיִּבְרָא אֱלֹהִים**

אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ דהיינו שהאדם נברא ע"י הצלם שהקב"ה שלח לאותו

האדם.

מכח אותו הצלם שניתן לאדם בלידתו הוא מתהלך וגודל

ההוא צֶלֶם אֱדָמָן לְקַבְּלֶיהָ, עַד דְּנִפְיֵק לְעֶלְמָא ואותו הצלם הוא מזומן לאדם עד שהוא יוצא לאוויר העולם. **כִּד נִפְק, בְּהוּא צֶלֶם אֲתֵרְבִּי, בְּהוּא צֶלֶם אָזִיל** וכאשר הוא יוצא אז בזה הצלם הוא ממשיך להתהלך ולגדול עד שיהיה בן עשרים שנה (רמ"ק), **הָדָא הוּא דְכָתִיב** וזהו מש"כ בפסוק, (תהלים לט) **אֵךְ בְּצֶלֶם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ** דהיינו שמכח אותו הצלם הניתן לו בלידתו הוא מתהלך וגודל בעולם.

הצלם הוא מציאות רוחנית עליונה

וְהָאִי צֶלֶם אִיהוּ מְלַעֲיָלָא וזה הצלם הוא מלמעלה והוא לא מלאך ולא הנר"ן אלא הוא מציאות רוחנית עליונה (רמ"ק). **בְּשַׁעְתָּא דְּאִינוּן רוּחִין נִפְקֵן מֵאֲתֵרֵיהוּ, כֹּל רוּחָא וְרוּחָא אֲתֵתְקֵן קִמֵּי מְלַבָּא קִדִּישָׁא בְּתַקוּנַי יְקָר, בְּפִרְצוּפָא דְקָאִים בְּהָאִי עֶלְמָא** כי בשעה שאלו הרוחות יוצאים ממקומם בכדי לרדת לעולם אז כל רוח ורוח נתקן לפני הקב"ה בתיקוני כבוד שהוא המלבוש בדמות הפרצוף שהאדם יעמוד בו בזה העולם. **וּמְהוּא דִּיּוֹקְנָא תְּקוּנָא יְקָר, נִפְיֵק הָאִי צֶלֶם** ומאותו הצורה של תיקון הכבוד יוצא הצלם הזה, כי הנשמה אין לה צורה מצד עצמה אלא רק כאשר היא יוצאת משורשה בכדי לרדת לעוה"ז היא מצטיירת בדמות גוף ועי"כ נעשה הצלם הזה שהוא מלביש את הנשמה והוא כמו מתכת שיוצקים אותה לתוך האדמה והיא

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000